

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512213086
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512213086.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: XX XXX XXX proti žalovanej K. I.K., J.. XX.X.XXXX, G. I. G. XXX, o zaplatenie 110,54 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 29. novembra 2012 č.k. 17C 262/2012 - 37 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

- 1) zamietol žalobu a
- 2) vyslovil, že účastníkom konania sa náhrada trov konania nepriznáva.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa XX.X.XXXX uzavrel právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. a žalovaná zmluvu o úvere č. XXXXXX, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. v znení platnom do 31.12.2007. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 4.810,- Sk za účelom nákupu elektroniky (video Panasonic), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach po 370,- Sk, pričom žalovaná nesplácala splátky riadne a včas a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala 110,54 eura. Ročná percentuálna miera nákladov na úver (RPMN) bola stanovená v sadzbe 19,07 %. Ďalej uviedol, že z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa X.XX.XXXX, ktorú mala žalovaná podpísať vyplýva, že žalovaná uznala svoj záväzok vo výške 110,54 eura a zaviazala sa svoj záväzok splatiť v mesačných splátkach po 30,- eur, počnúc dňom 25.11.2010 (bod 3.1 Dohody).

Vec právne posúdil podľa ust. § 3 ods. 1, § 39 ods. 1, § 52, § 53 ods. 1, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 103, § 111 § 110 ods. 1, § 558 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 2 písm. u) a písm. r), § 4 ods. 8, § 7 ods. 1, 2 a 3, § 8 ods. 3 a 4 zák. č. 250/2007 Z.z. a podľa § 2, § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1, 3, 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a napokon podľa § 497, § 499, § 502 a § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Konštatoval, že právny vzťah, ktorý existuje medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom spotrebiteľského charakteru, preto aj na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretú dňa X.XX.XXXX (ďalej len „Dohoda“), ktorá bezprostredne naväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, treba aplikovať ustanovenia upravujúce tieto právne vzťahy. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, ktorej využitie podstatne narušilo ekonomické správanie sa žalovanej ako priemerného spotrebiteľa. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v bode 3 Dohody označenej ako „Forma splatenia záväzku“ totiž nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi. Dohodu o uznaní dlhu, uzavretú medzi účastníkmi konania na vopred predtlačenom formulári, vzhľadom na nepreukázanie vedomosti žalovanej o tom, že dlh je premlčaný, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní dlhu v časti uznania premlčaného dlhu posúdil ako neplatnú pre to, že žalovaná takéto vyhlásenie sama nevykonala ako i z dôvodu, že o premlčaní nevedela a termínu „premlčanie“ nerozumela. Dohodu posúdil ako neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a ako nekalú praktiku.

Konštatujúc, že pohľadávka bola splatná dňa XX.X.XXXX a žalobca podal žalobu dňa 29.9.2011, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej doby, uzavrel, že došlo k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku vo všeobecnej premlčacej lehote a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania, ktorým žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, odôvodnil tým, že žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaná trovy konania nepožadovala.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) ako i z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Zároveň si uplatnil voči žalovanej náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania predovšetkým namietol správnosť záveru súdu o neplatnosti Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Poukazom na znenie § 110 ods. 1 druhá veta a § 558 Občianskeho zákonníka, na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (napr. sp. zn. 3Cz 6/68, 33Cdo 155/2007, 33Odo 394/2005, 33Odo 1039/2004) tvrdil, že Dohoda, ktorú žalovaná podpísala dňa X.XX.XXXX, spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, keďže má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, jej výška a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. V jej bode 3.1 žalovaná potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie a jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaná nemala možnosť oboznámiť. Dôsledkom tohto uznania dlhu je začatie plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, a to priamo zo zákona. Z tohto dôvodu sa žalovaná nemôže brániť námietkou premlčania. Tvrdenia žalovanej počas konania, že nerozumie pojmu uznanie dlhu a že nemala v úmysle nič uznať, žalobca označil za účelovo vykonštruované, nepravdivé, ničím nepodložené s cieľom sa vyhnúť plateniu dlhu a vyhodnotenie listinných dôkazov súdom prvého stupňa oproti účelovej výpovedi žalovanej za ničím neodôvodnenú ochranu žalovanej ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu rozsudku súdu prvého stupňa, ale rozsudok je potrebné

zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci súd prvého stupňa dospel k žalobcom spochybňovanému záveru, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatným právnym úkonom. Posúdenie platnosti uznania dlhu žalovanou je pritom určujúce pre záver, či právo žalobcu na zaplatenie žalovanej čiastky je premlčané.

Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré žalobca uplatňuje ako dôvod odvolania (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) môže spočívať v tom, že súd prvého stupňa vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval.

Vzhľadom na tento uplatnený odvolací dôvod sa odvolací súd zaoberal otázkou, či súd prvého stupňa správne posúdil označený sporný právny úkon - Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa X.XX.XXXX.

Z obsahu spisu a odôvodnenia preskúmaného rozsudku vyplýva, že dňa 6.10.2010 mala žalovaná podpísať listinu označenú ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku č. XXXXXX. Žalovaná na pojednávaní dňa 29.11.2012 uviedla, že Dohodu podpísala potom, ako na ňu jej neznáma osoba z Y. naliehala, aby predloženú listinu najprv podpísala a jej obsah si prečítala až následne. Namietla, že hoci podpis na Dohode je jej podpisom, nevedela čo podpisuje. Zároveň vzniesla námietku premlčania (č.l. 35).

Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Z obsahu citovaných ustanovení plynie, že pojmovými znakmi právneho úkonu sú: vôľa, jej prejav, ako i zameranie (smerovanie) vôle na právne následky, ktoré právne predpisy s týmto prejavom vôle spájajú. Bez vôle (subjektívny prvok), ktorá smeruje k vzniku právneho úkonu, t.j. k vzniku, zmene či zániku občianskoprávneho vzťahu, práve tak ako bez jej prejavu v objektivizovanej forme vo vonkajšom svete (objektívny prvok), nemožno o právnom úkone hovoriť. Ak niektorý z týchto dvoch základných prvkov právneho úkonu absentuje, ide o taký nedostatok, že nemožno hovoriť ani o vadnom právnom úkone, ktorý je sankcionovaný neplatnosťou. V takom prípade ide totiž o neexistentný právny úkon (non negotium). Platným právnym úkonom je tak len taký prejav vôle, ktorý vyhovuje všetkým náležitostiam stanoveným v zákone. Ak tieto náležitosti nie sú splnené, ide o právny úkon vadný. Vada má spravidla za následok neplatnosť právneho úkonu (nullum negotium) so všetkými právnymi následkami. Neplatnosť právneho úkonu totiž znamená, že sa právny úkon síce považuje za vzniknutý a existujúci, jeho právne následky však nenastanú. Dôvody neplatnosti sú rôzne podľa toho, ktorá z náležitostí predpísaných pre platnosť právneho úkonu je vadou postihnutá.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Z citovaného ustanovenia je zřejmé, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý možno urobiť až potom, čo dlh vznikol. Ide pritom o samostatný zabezpečovací inštitút, ktorý pre svoju platnosť musí predovšetkým spĺňať všeobecné náležitosti pre právne úkony podľa § 34 Občianskeho zákonníka. K jeho platnosti je potrebná zároveň písomná forma, vyjadrenie prísľubu

zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšky. Uvedenie dôvodu dlhu znamená označenie, akého dlhu sa uznanie týka alebo v čom dlh (skutkovo) spočíva. Rovnako výška uznaného dlhu musí byť vyjadrená tak, aby bola objektívne určiteľná.

Pokiaľ súd zisťuje obsah právneho úkonu (v posudzovanej veci uznanie dlhu), ide o skutkové zistenie. Ak činí z obsahu zmluvy (prípadne z ďalších prameňov) zistenia o tom, čo bolo jej účastníkmi ujednané, dospieva rovnako k skutkovým zisteniam. Ak následne vyvodzuje, aké práva a povinnosti odtiaľ pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplývajú, formuluje závery právne, t.j. ide o právne posúdenie veci.

Námietka nesprávnosti skutkových zistení podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa nespája s akoukoľvek skutkovou výhradou. Musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nie je v súlade s § 132 O.s.p. z dôvodu, že súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na vadnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p..

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody sú v prejednávanej veci naplnené.

Pokiaľ totiž súd prvého stupňa dospel k záveru, že Dohoda je neplatným právnym úkonom, je jeho záver predčasný, pokiaľ k tomuto záveru dospel bez toho, aby posudzovaný právny úkon v kontexte vyššie uvedeného právne posúdil.

Z formy a obsahu Dohody uzatvorenej medzi účastníkmi je nepochybné (a v tomto smere sú závery prvostupňového súdu správne), že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, pričom žalovaná obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť a ani neovplyvnila.

Predmetný právny vzťah medzi účastníkmi konania je tak nevyhnuté posudzovať podľa vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako i podľa ustanovení, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, o.i. tiež podľa ust. § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. č. 150/2004 Z.z., ktoré v časti týkajúcej sa zneužívajúcich klauzúl v spotrebiteľských zmluvách predstavujú transpozíciu Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Nemožno sa totiž stotožniť s argumentáciou žalobcu v odvolaní, že žalobca v posudzovanom právnom vzťahu nevystupuje ako dodávateľ, ale ako postupník nárokov zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa. Ako správne uzavrel súd prvého stupňa, vzťah medzi účastníkmi konania zostáva naďalej spotrebiteľským vzťahom, pretože základom nároku je práve vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nadväzujú ďalšie právne úkony, tzn. i posudzovaná Dohoda. Účelom ochrany žalovanej spotrebiteľky ako slabšej zmluvnej strany je potom poskytnúť primeranú ochranu vyplývajúcu z ustanovení o spotrebiteľskom práve. Systém ochrany zavedený citovanou smernicou vychádza pritom z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo dodávateľovi z hľadiska vyjednávacej sily i úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudok vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod

25 a rozsudok zo dňa 26.10.2006 Mostaza Claro, C-168/05, bod 25). Článok 6 citovanej smernice musí byť vykladaný v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je zneužívajúcou klauzulou viazaný a že v tomto smere nie je nevyhnutné, aby túto klauzulu najprv úspešne napadol (Pannon, bod 1. výroku). Vnútroštátny súd má totiž povinnosť posúdiť z úradnej povinnosti zneužívajúci charakter zmluvnej podmienky, pokiaľ má k dispozícii informácie o právnom a skutkovom stave, ktoré sú pre tieto účely nevyhnutné. Ak považuje takúto zmluvnú podmienku za neprimeranú (nekalú), zdrží sa jej použitia (Pannon, bod 2. výroku).

Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku však dostatočne nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami na jednej strane a jeho právnym záverom na strane druhej. Odôvodnenie preskúmaného rozsudku v časti posúdenia sporného právneho úkonu - Dohody je totiž nedostatočné v situácii, ak žalovaná na pojednávaní dňa 29.11.2012 namietla, že nevedela čo podpisuje a obsah listiny si prečítala až následne a súd konštatoval jej neplatnosť z dôvodu, že 1) žalovaná nevykonala sama vyhlásenie o tom, že vie o tom, že dlh je premlčaný, 2) žalovaná o premlčaní nevedela a termínu premlčania nerozumela, 3) spôsob, akým označenú listinu žalobca zadovážil je nekalou obchodnou praktikou, 4) pre jej rozpor so zákonom a následne prijal záver o tom, že „pohľadávka bola splatná dňa 12.6.2006“ a žalobca podal žalobu dňa 29.9.2011, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej doby.

Súd prvého stupňa sa totiž neriadil dôsledne ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť totiž logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu výsledkov konania, pri vydaní ktorého musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku. Z práva na spravodlivý proces zároveň vyplýva povinnosť súdu vytvoriť pre účastníkov konania procesný priestor k tomu, aby sa vyjadrili k tvrdeniam protistrany a náležite posúdili nimi tvrdené a uplatňované skutočnosti. Uvedené znamená tak povinnosť umožniť účastníkom účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodovanie, presvedčivo v odôvodnení vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08).

Odvolací súd vo vzťahu k posudzovaniu žalovanou uplatnenej námietky premlčania považuje za potrebné uviesť, že premlčanie definuje súdna prax i právna doktrína ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Súdu, ktorý zistí, že námietka premlčania je dôvodná, nezostáva potom iné, než žalobu oprávnenej osoby bez ďalšieho zamietnuť. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia pritom musí byť zrejmé, že zákonom stanovená premlčacia doba uplynula a že oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo na súde nevykonala. Všeobecná (trojročná) premlčacia doba pritom podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej lehoty. Tento okamih je daný objektívne. Z odôvodnenia rozsudku uvedené nevyplýva, predovšetkým z neho nie je zřejmý začiatok plynutia premlčacej doby a jej koniec.

Rozsudok súdu prvého stupňa s takto nedostatočným odôvodnením znemožňuje odvolaciemu súdu posúdiť, či je so zreteľom na žalobcom uplatnené odvolacie dôvody správny a podrobiť ho odvolaciemu prieskumu z hľadiska obsahu jeho odvolacích námietok, pri súčasnom rešpektovaní zásady dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1, § 10 ods. 1 O.s.p.). Zároveň znemožňuje žalobcovi i žalovanej právne relevantným spôsobom reagovať na právne závery súdu prvého stupňa, preto takýmto postupom im bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. vždy dôvod na zrušenie rozsudku odvolacím súdom.

Vzhľadom na túto vadu konania a tiež z dôvodu, že rozsudok spočíva na vyššie uvedenom neúplnom právnom posúdení, v dôsledku ktorého súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, odvolací súd ho zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (odsek 2 tohto zákonného ustanovenia).

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude vysporiadať sa s doposiaľ neobjasnenými skutkovými a právnymi otázkami, na ktoré odvolací súd poukázal v tomto rozhodnutí, vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov vyvodiť záver ohľadne (existencie) sporného jednostranného úkonu uznania dlhu žalovanou, následne opätovne vo veci rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby malo všetky náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a mohlo byť predmetom odvolacieho prieskumu. Pri rozhodovaní prihliadnuť na všetky skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, ako aj na skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné (§ 153 O.s.p. v spojení s ust. § 132 O.s.p.), v intenciách vyššie uvedeného prihliadnuť na všetky relevantné argumenty sporových strán (uvedené i v odvolaní) a s ohľadom na špecifiká danej kauzy na posudzovaný právny vzťah aplikovať vyššie citované všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch v spojení s ustanoveniami, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.